

Nr 34/1967.

Å l a n d s l a n d s k a p s s t y r e l -
s e s framställning till Ålands landsting med
förslag till landskapslag om skogsförbättring.

På grund av skogshushållningens betydelse för landets näringsliv och de naturliga förutsättningarna för utvecklandet av just denna näringsgren har frågan om skogskapitalets tillräcklighet undersökts ur nationalekonomisk synpunkt särskilt med beaktande av förutsättningarna för möjligheterna till skapandet av nya arbetstillfällen. En sådan undersökning har även motiverats därav, att virkeskonsumtionen i landet i så hög grad ökat, att avverkningarna redan nu betydligt överstiger skogarnas tillväxt. Samtidigt har undersökningen visat, att landet har stora möjligheter för en betydande ökning av virkesavkastningen. I stöd av gällande landskapslag om skogsförbättring av den 15 juli 1959 (22/59) har under senaste tid årligen beviljats ca 90.000 mk i lån och 120.000 mk i bidrag av skogsförbättringsmedel, medan på enskild mark dikning utförts av 1.482 ha skog och grundbeskogning av skogsmarken med nedsatt produktion årligen på en areal av 100 ha. Dessutom har skogsbilvägar till en längd av ca 130 km byggts. Trots dessa viktiga åtgärder finnes ännu marker, vilkas produktionsförmåga genom olika åtgärder kunde förbättras. De främsta åtgärderna för höjande av virkesavkastningen är beskogning av improduktiva områden och områden med nedsatt produktion, arbeten av grundförbättringskaraktär för vård av plantbeståndet, torrläggning av kärrmarker, byggande av skogsbilvägar samt i vissa fall gödslning av skogsmarkerna. På grund av omfattningen av dessa åtgärder och då resultatet av åtgärderna i allmänhet först efter en lång tid medför en ökning av inkomsterna, förmår privata skogsägare icke med endast egna medel genomföra i högre grad utvidgade skogsförbättringsåtgärder, och har det därför ansetts angeläget, att skogsförbättringsverksamheten mer effektivt än förr borde stödjas med allmänna medel.

De tidigare gällande lagarna om skogsförbättring har varit antagna endast för viss tid, i allmänhet för fem år i sänder. Då det dock uppenbarligen ännu dröjer många årtionden innan alla naturligt lämpade områden blivit skogbevuxna och innan man hunnit beskoga de skogsmarker, vilkas produktion för närvarande är nedsatt och vilka erfordra föryngring genom kultur, har man i riket antagit en ny skogsförbättringslag (FFS 413/67), vars giltighetstid icke blivit begränsad. Denna lag bygger ifråga om beviljande av lån och understöd av skogsförbättringsmedel på de i tidigare gällande lag ingående principerna. Maximibeloppet för de understöd, som beviljas för genomförandet av ett projekt skulle sänkas från de i förordningen om skogsförbättring (FFS 49/58) stadgade

60 procenten till 55 procent. I riket har dessutom kostnaderna för anskaffning av frö, plantor, gödselmedel och andra nödvändiga förnödenheter, som användes vid genomförande av skogsodlingsplaner, med stöd av lagen om främjande av skogsodling (FFS 478/63) i sin helhet erlagts såsom statsunderstöd av skogsodlingsmedel, och det föreslås även att dessa kostnader skall stanna staten till last.

I lagförslaget har intagits stadgande därom, att landskapsstyrelsen kan besluta, att kostnaderna för torrläggning av kärrmark i sin helhet erlägges som understöd. Detta understöd blir dock beroende av att torrläggningen sker inom ramen för ett omfattande skogsdikningsföretag.

Då det gäller skogsförbättringsarbeten har icke samtliga kostnader täckts av lån och understöd, utan har jordägaren varit tvungen att ~~(jordförbättringsprojekt, vilka visserligen endast omfatta grundtorr-) själv på förhand finansiera en del av dem, medan det då det gällt/lägg-~~ning av marker, hela den del av kostnaderna, som icke erlagts i form av premier, beviljats såsom lån. I skogsförbättringsprojekten har därjämte funnits en grupp av jordägare, nämligen sammanslutningar och stiftelser, för vilka skogsförbättringsmedel fått användas endast för undersökning av skogsmarker och utarbetande av planer, men ifråga om kostnaderna för planernas förverkligande endast såvitt sammanslutningen eller stiftelsen varit delägare i samfällad skog eller i ringa omfattning delaktig i andra gemensamma projekt. Samma begränsning har dock icke funnits för jordförbättringsarbeten. Då det icke kan anses vara motiverat, att skogs- och jordförbättringsarbetena behandlas olika och då man därjämte beaktar, att vattenlagen ifråga om ett samfällt skogsdikningsprojekt, som skall genomföras genom dikningsförrättning, ger en till projektet icke ansluten nyttohavare full förhandsfinansiering, har i rikets lag liksom även i föreliggande förslag till landskapslag intagits ett stadgande därom, att den del av kostnaden för projektet, som icke beviljas som understöd eller lån, borde erläggas av skogsförbättringsmedel i form av förhandsfinansiering. För sammanslutningar och stiftelser skulle förhandsfinansiering likväl endast gälla samfällda diknings- och skogsvägsprojekt. Meningen är, att medel, som utgivits såsom förhandsfinansiering, återbetalas antingen i en rat eller i flera av landskapsstyrelsen fastställda rater. Liksom i gällande landskapslag om skogsförbättring har i nu föreliggande lagförslag intagits ett stadgande, som begränsar användningen av skogsförbättringsmedel endast till enskilda personer med åländsk hambygdsrätt samt till i 4 § självstyrelselagen avsedda sammanslutningar och stiftelser.

Amorteringsprocenten och räntan på skogsförbättringslån skulle enligt rikets lagförslag vara desamma som för närvarande. Dessutom skulle

på genom förhandsfinansiering erlagda medel, ifall återbetalning sker i flera än en rat, erläggas en årlig ränta om sex procent. Då det i fråga om dylika räntesatser och amorteringsrater är brukligt, att i landskapslag blott hänvisas till rikets gällande lagstiftning, har ett sådant stadgande också i fråga om dessa lån införts i föreliggande lagförslag.

Landskapsstyrelsen skulle dessutom givas möjlighet att i syfte att lindra svårigheter, som icke beror på jordägare, bevilja anstånd med erläggande av skogsförbättringslånens amorteringsrater och förskottsbetalningar. Under sådan anståndstid skulle ränta icke uppbäras.

De stadganden, vilka gäller säkerheterna för beviljade skogsförbättringslån d.v.s. att fastigheten skall utgöra underpant för betalningen av skogsförbättringslån, överensstämmer med tidigare gällande bestämmelser. Dessa bestämmelser är dessutom av sådan art, att de faller utanför landstingets lagstiftningsbehörighet. För helhetens skull har de också nu medtagits i lagförslaget.

Enligt lagförslaget skall med skogsförbättringsmedel anlagda projekt på jordägarens bekostnad hållas i sådant skick, att arbetet icke förlorar sin betydelse. Försummas detta och sker icke rättelse inom föreskriven tid, kan följden bli att givet understöd inberäknat priset för anskaffning av frön och plantor helt eller delvis måste återbetalas samt att skogsförbättringslånen skulle förfalla till betalning på en gång eller inom kortare tid än vad i lånevillkoren föreskrivits. Dessutom skulle under vissa förutsättningar med jordägarens samtycke det försummade underhållsarbetet utföras med skogsförbättringsmedel, men jordägaren skulle i sådant fall vara skyldig att återbetala dessa kostnader till landskapet. Då det gäller rättigheter och skyldigheter, som uppkommit med stöd av tidigare gällande lag, liksom i fråga om arbete, för vars genomförande lån eller understöd av skogsförbättringsmedel beviljats före den nya lagens ikraftträdande, skulle tidigare stadganden och föreskrifter tillämpas. För att redan utarbetade planer icke skulle behöva förnyas och avbrott i skogsförbättringsarbetena icke skulle uppstå, så skulle enligt lagförslaget skogsförbättringsmedel inom tre år efter det att lagen trätt i kraft användas i enlighet med stadgandet i tidigare gällande lag för finansiering av sådana skogsdiknings-, skogsodlings-, plantbeståndsvård- eller skogsvägsprojekt, för vilka överenskommelse mellan delägarna för verkställande av dikning eller vägavtal för byggande av skogsbilväg uppgjorts eller vägförrättring avhållits före den föreslagna lagens ikraftträdande.

Med hänvisning till ovan anförda får landskapsstyrelsen vördsamt förelägga Landstinget till antagande följande

-4-

L a n d s k a p s l a g
om skogsförbättring.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

För skogsförbättringsarbeten upptagas i landskapets ordinarie inkomst- och utgiftsstat årligen erforderliga anslag. Dessa medel, vilka i denna lag benämnas skogsförbättringsmedel, må användas för utarbetande av planer, som avse skogsdikning, skogsodling, plantbeståndsvård och gödsling, samt för planer rörande anläggning av skogsväg och av till sådan anslutet upplagsområde för virke.

Skogsförbättringsmedel må jämväl användas för genomförande av i 1 mom. avsedda planer, för anskaffning av nödiga specialarbetsredskap, mindre arbetsmaskiner och transportmedel, för tryggnad av skogsförbättringsarbetenas resultat samt för försöks- och forskningsverksamhet, som direkt avser att utveckla de arbeten, som utföras med skogsförbättringsmedel.

Ifråga om jord, som tillhör landskapet, kommun, församling, bolag, andelslag eller annan sammanslutning, med undantag av sammanslutning av ägare till samfälld skog eller annat samfällt område, samt i fråga om stiftelse tillhörig jord må skogsförbättringsmedel icke användas annat än för i 3 § 1 mom. avsedda kostnader för samfälld dikning eller kostnader för gemensamt byggande av skogsväg och till förhandsfinansiering av i sagda paragrafs 2 mom. avsedda kostnader.

I 3 mom. avsedda begränsningar gälla likväl icke sådana familjebolag, som till huvudsakligt syfte hava att bedriva gårds- eller skogsbruk. Likaså må skogsförbättringsmedel utan hinder av sagda begränsningar användas för i 3 § 1 mom. avsedda kostnader och för beviljande av i sagda paragrafs 2 mom. avsett understöd ifråga om kolonisationslägenhet, beträffande vilken besittningsavtal gäller.

Lån och bidrag ur skogsförbättringsmedel må beviljas enskild person med åländsk hembygdsrätt, så ock bolag, andelslag, förening, annan sammanslutning eller stiftelse, som har laglig hemort i landskapet och vars samtliga styrelsemedlemmar innehava åländsk hembygdsrätt, likväl med beaktande av vad i 3 och 4 mom. stadgas.

2 §.

Plan, som förutsätter användning av skogsförbättringsmedel, må icke uppgöras för sådant skogsodlingsarbete, som föranledes av mot landskapslagen om enskilda skogar stridande avverkning och

angående vars utförande stadgats i sagda lag, ej heller beträffande sådana, till den normala skogsvården hörande arbeten, vilka jordägaren själv skall finansiera.

Förutsättning för att skogsförbättringsmedel beviljas för genomförande av plan är, att planen jämte kostnadskalkyl och godtagbar fördelning av kostnaderna uppgjorts samt att annorstädes i lag stadgade förutsättningar för utförande av arbetet föreligga. Därjämte bör planens genomförande vara ekonomiskt ändamålsenlig.

3 §.

Av skogsförbättringsmedel erlagda kostnader för utarbetande av planer, för anskaffning av transportmedel samt frön, plantor, gödselmedel och andra för genomförande av skogsodlingsplaner nödvändiga förnödenheter samt, då arbete, som avser genomförande av plan, överlåts åt entreprenör, kostnader för övervakning av arbetet, stanna landskapet slutligt till last. Har arbetet icke överlåts åt entreprenör, skola de skogsförbättringsmedel, som använts för kostnader för arbetsledning samt för anskaffning och användning av för arbetet nödiga specialarbetsredskap och mindre arbetsmaskiner, likaså stanna landskapet slutligt till last.

Andra än i 1 mom. nämnda, ur skogsförbättringsmedel erlagda kostnader för genomförande av företag, vilka enligt vad därom särskilt stadgas skola erläggas av sökanden, ävensom utgifterna för ersättande av skada, som uppkommit vid företagets genomförande, återindrivas helt eller delvis hos jordägaren i enlighet med vad i denna lag stadgas. Den del av dessa kostnader, som skall återindrivas till landskapet, benämnes i denna lag skogsförbättringslån eller förhandsfinansiering och den del, som ej skall återindrivas, bidrag.

Angående användning av skogsförbättringsmedel ifråga om sådan nyttohavare, som icke påyrkat dikning eller förenat sig om sådant yrkande, samt om användning av sagda medel för tryggande av skogsförbättringsarbetenas resultat stadgas i 8 och 21 §§.

4 §.

Landskapsstyrelsen beslutar på grund av ansökan om användning av skogsförbättringsmedel för i 1 § nämnda ändamål.

5 §.

Planer rörande arbeten, som helt eller delvis skola finansieras med skogsförbättringsmedel, utarbetas och genomförs på åtgärd av landskapsstyrelsen eller under dess tillsyn.

6 §.

Av skogsförbättringsmedel må för i 3 § 2 mom. nämnda kostnader beviljas bidrag och skogsförbättringslån. Den del av kostnaderna, som eller skogsförbättringslån icke beviljas som bidrag, må erläggas som förhandsfinansiering.

Jordägare, åt vilken det anses erforderligt att för deltagande i skogsförbättringsprojekt bevilja understöd till bestridande av i 3 § 2 mom. avsedda kostnader, må i bidrag beviljas högst 55 procent.

Är behovet att genomföra ett företag föranlett av förödelse i naturen, må jordägare utöver i 2 mom. nämnt bidrag beviljas ytterligare högst 20 procent av de i 3 § 2 mom. avsedda kostnaderna.

Jordägare, som kan beviljas i 2 mom. avsett understöd och som är bosatt på lägenheten, må med beaktande av lägenhetens storlek och ägarens svaga ekonomiska möjligheter på särskilda grunder i stället för i sagda moment avsett bidrag beviljas ett bidrag om högst 80 procent. Jordägare, som erhållit detta bidrag, må icke beviljas i 1 mom. avsett skogsförbättringslån eller i 3 mom. avsett tilläggsbidrag.

Landskapsstyrelsen må besluta, att kostnaderna för sådan grävning av avloppsdike och rensning av bäck, som är erforderlig för torrläggning av ett särskilt sumpigt område inom ramen för ett omfattande skogsdikningsföretag, i sin helhet skola erläggas som bidrag.

7 §.

Ökas arbetskostnaderna för skogsförbättringsföretag, emedan arbetet på grund av sysselsättningssynpunkter utföres med avvikelser från sedvanligt arbetssätt eller under annan tid än sedvanlig arbetssäsong, må ett belopp, som motsvarar den härav förorsakade ökningen av arbetskostnaderna, i sin helhet beviljas såsom bidrag.

8 §.

Vid samfällid dikning må nyttohavare, som varken påyrkat dikning eller förenat sig om sådant yrkande, i enlighet med 6 § 2 mom. beviljas bidrag av skogsförbättringsmedel. Återstoden av de kostnader, vilka sådan nyttohavare jämlikt vattenlagen skall erlagga, må förskötteras ur skogsförbättringsmedel, och landskapet äger vid återinbringningen av dessa kostnader samma rätt som enligt vattenlagen tillkommer dikare.

9 §.

Deltagarna i samfällt skogsdiknings- eller skogsvägsföretag skola utse en eller flera sysslomän, som äga rätt att i angelägenheter, som röra företaget, handla med bindande verkan för övriga deltagare.

Efter slutförandet av skogsdiknings- och skogsvägsföretag, som helt eller delvis genomförts med skogsförbättringsmedel, skall överlåtelsesammanträde hållas, till vilket jämte nyttohavarna även alla andra, vilkas fördel eller rätt saken direkt rör, skola kallas. Överlåtelsesammanträdet skall tillkännagivas genom offentlig kungörelse minst 14 dagar före sammanträdet i de kommuner, till vilkas område projektets direkta verkningar sträcka sig. Begränsa sig verkningarna av företaget till ett mindre område, må landskapsstyrelsen besluta, att överlåtelsesammanträdet skall tillkännagivas på sätt landskapsstyrelsen i beslutet föreskriver.

Utöver vad i 1 mom. är stadgat, skall meddelande tillställas vatten nämnderna i vederbörande kommuner, då fråga är om överlåtelsesammanträde, som rör skogsdikning, och kommunernas vägnämnder, då fråga är om överlåtelsesammanträde, som rör skogsväg, genom brev, som inlämnats till posten senast 14 dagar före sammanträdet. På samma sätt skall meddelande om sammanträdet tillställas företagets syssloman och, då staten eller landskapet deltagar i företaget, vederbörande myndighet.

Efter slutfört arbete, som avser skogsodling eller plantbeståndsvård och som helt eller delvis utförts med skogsförbättringsmedel, skall granskning förrättas, varom meddelande på förhand skall tillställas jordägarna.

Skogsförbättringslån, som beviljats för skogsvägsarbete och gödsling samt arbete, vilket avser skogsdikning, plantbeståndsvård och skogsodling, skall återbetalas till landskapet med samma annuiteter, som gälla för motsvarande lån i riket och av vilka samma procentsats som i riket räknas som ränta på det ogulda kapitalet, medan återstoden utgör amortering. På kredit, som beviljats såsom förhandsfinansiering, skall, ifall återbetalningen skall ske i flera än en rat, från och med överlåtelsesammanträdet eller granskningen erläggas en årlig ränta, enligt samma procentsats, som i motsvarande fall gäller i riket.

Vad i riket stadgas om den tidpunkt, då betalningen av annuiteterna begynner, och om sättet för uppbörden av annuiteterna, om extra amortering av fordran, om skyldighet att erlägga till kapitalbeloppet ringa fordran i en rat eller annars inom kortare tid än vad i 1 mom. är sagt, om uppskovsränta och om andra villkor för av skogsförbättringsmedel beviljade bidrag och skogsförbättringslån, liksom om återindrivning av i 8 § avsedda kostnader och av såsom förhandsfinansiering erlagda medel, skall gälla vid tillämpningen av denna landskapslag.

12. §.

För lindrande av svårigheter, som uppkommit utan jordägarens egen förskyllan, må landskapsstyrelsen bevilja anstånd med återbetalningen av skogsförbättringslån, i 8 § avsedda kostnader och, då såsom förhandsfinansiering beviljad kredit skall återbetalas i flera rater, med betalningen av dessa för en tid av högst två år i sänder och för sammanlagt högst åtta år.

För den tid, beträffande vilken i 1 mom. avsett anstånd beviljats, uppbäres icke ränta på skogsförbättringslån.

Anståndet må beviljas på av landskapsstyrelsen föreskrivna villkor, och landskapsstyrelsen må, då grundad anledning därtill anses föreligga, avbryta eller återkalla beviljat anstånd.

13 §.

Fastighet utgör underpant för erläggande av skogsförbättringslån och för såsom förhandsfinansiering beviljad kredit, som fallit på dess del, jämte ^{löpande} på den /ränta och lånet jämte ränta, må, oberoende av huru länge de utestått oguldna, uttagas ur fastigheten med samma förmansrätt, som om från fastighet utgående offentligträttsliga utskylder är stadgat.

Landskapsstyrelsen må godkänna annan säkerhet än i 1 mom. nämnts för återbetalningen av sådant skogsförbättringslån och såsom förhandsfinansiering beviljad kredit jämte ränta på dem, som beviljats för arbete i samfälld skog eller på annat samfällt område. Har sådan säkerhet godkänts, äro de i arbetet deltagandes lägenheter befriade från i 1 mom. avsett ansvar.

Hava i 1 mom. nämnt lån och där avsedd kredit av skogsförbättringsmedel beviljats ägare av område, som sålts med stöd av kolonisationslagstiftningen, skall vad i 1 mom. är stadgat äga motsvarande tillämpning på området och den därav bildade lägenheten samt på lånet och krediten och den på dem löpande räntan.

14 §.

Då fastighet eller område utgör underpant för återbetalningen av skogsförbättringslån eller för såsom förhandsfinansiering beviljad kredit, skall gäldenärsansvaret för lånet och sagda kredit åvila fastighetens eller områdets ägare.

15 §.

Rättas kostnadsfördelning för samfälld dikning med stöd av 6 kap. 29 § 2 och 3 mom. vattenlagen eller ändras sådan fördelning i fråga om skogsvägsföretag vid vägförrättning i enlighet med vad därom är särskilt stadgat ^{eller} undergår skyldigheten att deltaga i kostnaderna för företag genom beslut med stöd av annan lagstiftning eljest förändring, må landskapsstyrelsen på ansökan ändra fördelningen av de skogsförbättringslån och såsom förhandsfinansiering beviljade krediter, som hänföra sig till vederbörande lägenheter, såvitt de ännu ej förfallit till betalning.

Befinnes ifråga om visst företag sådan fördelning av kostnaderna,

som icke fastställts med stöd av annan lagstiftning, vara felaktig, må landskapsstyrelsen på yrkande av deltagare och efter att hava hört deltagarna i företaget eller sysslomännen rätta fördelningen, likväl så, att beloppet av skogsförbättringslån må ökas endast ifråga om den del, som ännu icke förfallit till betalning. Har rättelse icke påyrkats ifråga om skogsvägsföretag inom ett år och ifråga om annat företag inom två år efter avslutandet av det överlåtelsesammanträde eller den granskning, som avses i 10 §, må rättelse, med undantag av rättelse av räknefel, icke företagas. Vid rättelse av fördelningen må proportionerna mellan bidragets, förhandsfinansieringens och skogsförbättringslånets belopp ändras.

16 §.

Har lägenhet, som enligt denna lag utgör underpant, delats, må landskapsstyrelsen på ansökan befria genom delningen bildad lägenhet från däri gällande panträtt eller ock uppdelade skogsförbättringslånets och den såsom förhandsfinansiering beviljade krediten mellan de genom delningen uppkomna lägenheterna, om alla vid delningen uppkomna lägenheters ägare lämna sitt samtycke därtill och indrivningen av landskapets fordran icke äventyras av befrielsen från panträtten eller uppdelningen av fordran.

17 §.

Sedan med skogsförbättringsmedel helt eller delvis finansierat arbete slutförts samt utredning verkställt angående kostnaderna för företaget och beloppet av skogsförbättringslån och såsom förhandsfinansiering beviljad kredit, skall landskapsstyrelsen tillställa ^{meddelande} häradshövdingen i Ålands domsaga eller fastighetsdomaren i Mariehamn/ om den i 13 § avsedda panträtten för anteckning därom i protokollet över fastighetsinteckningsärenden. Anmälan må dock icke göras, om fordran är ringa.

Sedan jämlikt kolonisationslagstiftningen sålt område, vars ägare beviljats skogsförbättringslån eller kredit i form av förhandsfinansiering, blivit utbrutet till självständig lägenhet och anteckning därom gjorts i jordregistret och sedan i 62 § 5 mom landskapslagen om disposition av jord (9/59) avsedd anmälan om saken tillställts vederbörande domare, skall denne på det registerkort för lägenheten, som skall utskrivas för inteckningsregistret, göra anteckning om att i 13 § avsedd panträtt gäller i den bildade lägenheten.

Har landskapsstyrelsen med stöd av 15 § ändrat fördelningen av skogsförbättringslån eller såsom förhandsfinansiering beviljad kredit eller med stöd av 16 § befriat fastighet från panträtt eller verk-

ställt uppdelning av fordringen, skall anmälan därom tillställas vederbörande domare för anteckning i inteckningsregistret.

Sedan landskapets fordran i sin helhet återbetalts, skall meddelande därom tillställas vederbörande domare för anteckning i inteckningsregistret om att lägenheten befriats från pantansvar.

18 §.

Vad i denna lag är stadgat om fastighet, må tillämpas även ifråga om viss del av fastighet, som besittes med stöd av sämjoskifte.

19 §.

Jordägare, som dragit nytta av skogsdiknings- eller skogsodlingsarbete eller av skogsvägsbygge, vilket helt eller delvis utförts med skogsförbättringsmedel, är skyldig att draga försorg om underhållet och skötseln av skogsdiknings- och skogsodlingsområdet samt skogsvägen.

Övergår fastighet eller område, där i 1 mom. avsett skogsodlingsarbete utförts eller som tagit del i där avsett skogsdikningsarbete eller skogsvägsbygge, till annan, skall skyldigheten att underhålla och sköta skogsdiknings- och skogsodlingsområdet samt skogsvägen även, som att uppfylla övriga finansieringsvillkor övergå på den nya ägaren.

20 §.

Har utarbetandet av i 1 § avsedd plan avbrutits, emedan den som anhållit om planen ej önskar, att arbetet fortsättes, eller har uppgjord plan av orsak, som berott av jordägaren, helt eller delvis ej blivit genomförd inom fem år från det att planen fullbordades, och hava giltiga skäl därför ej förebragts, må landskapsstyrelsen förordna, att kostnaderna för utarbetandet av planen helt eller delvis skola ersättas till landskapet.

Har inom förloppet av 20 år från arbetets slutförande försummelse inträffat med avseende å skötseln av skogsdiknings- eller skogsodlingsområde eller underhållet av skogsväg, och har försummelsen icke ~~av-~~ hjälpts ~~inom~~ av landskapsstyrelsen förelagd skälig tid, må landskapsstyrelsen förordna, att beviljat bidrag samt anskaffningspriset för frön och plantor helt eller delvis skola återbetalas samt att landskapets utestående fordran jämte ränta skall förfalla till betalning i en rat eller eljest inom kortare tid än vad som avtalats eller föreskrivits.

Landskapsstyrelsen skall, innan i 1 mom. avsett avgörande träffas, höra den, som anhållit om planen, och före i 2 mom. avsett avgörande jordägaren.

21 §.

Är i 20 § 2 mom. avsedd och icke avhjälpst försummelse av sådan art, att fara föreligger för att skogsdiknings- eller skogsodlingsarbetet till avsevärd del förlorar sin betydelse, må skogsdiknings- eller skogsodlingsområdet med jordägarens skriftliga samtycke iståndsättas med skogsförbättringsmedel. Övergår fastigheten till ny ägare efter det att samtycket gavs, utgör detta icke hinder för iståndsättningsarbetets utförande.

Innan iståndsättningsarbetet inledes, skall en av landskapsstyrelsen förordnad skogsfackman tillsammans med två medlemmar av skogs-nämnden verkställa syn på platsen, varom jordägaren bevisligen bör underrättas 14 dagar före synen. Vid synen skall plan för iståndsättningsarbetet uppgöras, och iståndsättningskostnaderna skola beräknas av synemännen.

Iståndsättningsplanen skall underställas landskapsstyrelsen för fastställelse. Innan planen fastställs, skall landskapsstyrelsen höra jordägaren. Fastställes iståndsättningsplanen, är jordägaren skyldig att ersätta iståndsättnings- och synekostnaderna. Sagda kostnader må likväl på särskilda grunder från landskapets sida efter-skänkas helt eller delvis.

22 §.

Vid återindrivning av planeringskostnader, bidrag samt iståndsättnings- och synekostnader må dessa, oberoende av huru länge de utestått oguldna, uttagas ur den fastighet, till vars förmån arbetena utförts, med den förmånsrätt, som om från fastighet utgående offentligträttsliga utskylder är stadgat.

23 §.

Av skogsförbättringsmedel må utan hinder av stadgandet i 1 § 3 mom. erläggas i 3 § 1 mom. avsedda kostnader, med undantag av kostnader för anskaffning av frön, plantor, gödselmedel och andra för genomförande av skogsodlingsplaner nödvändiga förnödenheter, oberoende av att övriga kostnader för genomförande av företaget erläggas ur kolonisationsmedel eller ur medel, som avses i lagen om understöd av statsmedel för lantmäteriförrättningar. (FFS 42/60).

24 §.

Kommun äger rätt att ikläda sig borgen för återbetalningen av i denna lag avsett skogsförbättringslån.

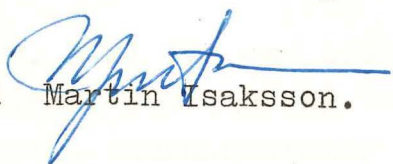
Vad som är stadgat om underställning av fullmäktiges beslut om ingående av borgensförbindelse, skall ej tillämpas ifråga om skogsför-

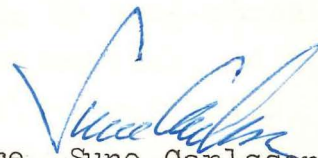
tidigare stadganden, ävensom på arbete, för vars utförande bidrag eller lån beviljats jämlikt sagda stadganden.

Vad i 13 § 1 mom. och 22 § är stadgat angående förmånsrätt för i sagda lagrum avsedda fordringar, medför icke ändring i deras rätt, för vilka med stöd av ansökning, som anhängiggjorts före denna lags ikraftträdande, inteckning fastställts eller arrenderätt registrerats eller vilka innehava därförinnan uppkommen panträtt för ogulden köpskilling eller annan utan inteckning gällande panträtt.

Mariehamn den 2 november 1967.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Lantråd Martin Isaksson.

Lagberedningssekreterare Sune Carlsson.